

heller ikke min Agt atter at fremkalde Kamp i den Retning. Derimod vilde jeg gerne tillade mig for en Gangs Skyld at rejse det Spørgsmaal, om ikke disse Midler alligevel kunde finde en nyttigere Anvendelse i Studiejemed end at henlægges til Forøgelse af Kapitalen. Jeg tænker herved særlig paa en Klasse studerende, der er i høj Grad forurettet i Retning af Stipendier, fordi den er kommen frem, efter at de store Legater ere blevne oprettede. Jeg tænker paa de studerende ved Landbohøjskolen. Det forekommer mig, at de Studier, som drives ved Landbohøjskolen, have lige saa meget videnskabeligt Værd og ere lige saa nyttige eller maaske nok saa nyttige for vort Fædreland som meget af det Studium, der drives ved Universitetet. Jeg ser ikke nogen Anledning til, at ikke de studerende ved Landbohøjskolen i lige saa høj Grad kunne gøre Krav paa Understøttelse af Statsmidler som de andre. Dette sidste er ikke noget, jeg har udspundet i min Hjerne. Jeg henleder Opmærksomheden paa en Fremstilling af disse Forhold af den bekendte dygtige Professor Oppermann paa Landbohøjskolen, men jeg kan ikke give Oplysning om, hvorvidt den findes i et Tidsskrift eller i et selvstændigt Værk. Han giver der ud fra sin særlige Sagskundskab Oplysning om de uheldige Forhold, hvorunder Studierne drives derude, fordi der ikke er knyttet noget som helst Stipendium til denne Anstalt. Det forekommer mig, naar man nu har hele 200,000 Kr. til fuldstændig fri Raadighed, at være urimeligt ikke at tage disse Midler til Understøttelse for Studerende ved Landbohøjskolen.

Jeg har endnu et lille Forslag til den højtærede Kultusminister. Det er saa ubetydeligt, at jeg næsten generer mig ved at fremsætte det i Folketinget. Der blev i Fjor bevilget nogle Tusinde Kroner til at lade nogle af de mest renommerede Skuespillere og Skuespillerinder male til det kongelige Teaters Foyer. Jeg fandt ikke den Gang Lejlighed til at fremsætte den Tanke, at ved Siden af dette ret kostbare Museum, som vilde give et Billede af, hvorledes vore Skuespillere, Skuespillerinder, Sangere og Sangerinder have set ud, var det ogsaa muligt at frembringe et andet Museum, som maaske vilde have langt større Interesse, nemlig et Museum for, hvordan de havde talt og sunget. Fonografens Valse giver nu et Middel til at opbevare den menneskelige Stemme paa en Maade, som man ikke før har tænkt sig

Muligheden af. Tænk Dem, mine Herrer, om vi kunde sætte en Valse ind i en Fonograf og høre, hvorledes Holbergs Stykker oprindelig fremsagdes af de første Holbergskuespillere, om vi kunde høre Dr. Ryges, Instruktør Nielsens og andre berømte Skuespilleres og Sangerinders Stemmer bevarede. Hvilken Nydelse vilde det ikke være for os. Jeg henstiller blot dette lille Spørgsmaal til Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til ved det kongelige Teater at anlægge et fonografisk Museum, hvor man efterhaanden kunde samle de dygtige Kunstneres Stemme til Opbevaring for Fremtiden.

Der er forskellige af de Punkter, hvorom der er fremsat Forslag paa Finansloven, som jeg har særlig Interesse for, og som jeg i og for sig kunde ønske at anbefale til det ærede Finansudvalgs Opmærksomhed. Jeg betragter det imidlertid som ganske overflødig. Vort Finansudvalg er saa elskværdigt og imødekommende mod alle Krav i alle mulige Retninger, at det vist er ret overflødig at anbefale nogen Retning særlig til deres Velvilje. Snarere kunde der være Anledning til, hvis man var betænkelig ved et Forslag, at sige et lille advarende Ord derom. Det skal jeg tillade mig at gøre paa to Punkter, begge vedrørende Kultusministeriet. Det ene er den Bevilling, som foreslaas i Forslaget Pag. 65 til Uddannelse af Haandgerningslærerinder i Folkeskolen. Selve Sagen fortjener sikkert al mulig Opmærksomhed, men kyndige Mænd have rejst over for mig Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at lægge den Sag i „Dansk Husfidsselskab“s Haand. Der menes, at dette Selskabs pædagogiske Metode ingenlunde er saaledes, at man kunde ønske den gennemført paa dette Omraade. Jeg henstiller kun dette Spørgsmaal til nærmere Overvejelse.

Der er dernæst en Bevilling, som staar opført paa Pag. 69. Det er en ret betydelig Bevilling til Hjemmet for vanføre. Ogsaa er der af kyndige Mænd for mig rejst Tvivl om, hvorvidt ikke hele denne Sag er kommen ind paa et Spor, som vil lede den ind i et Uføre, om ikke den Bevilling, som her foreslaas, dog ikke vil hjælpe Hjemmet for vanføre det fjerneste, og om det ikke var rigtigt at undersøge denne Sag meget nøje. Jeg skal indskrænke mig til disse Antydninger og give nærmere Oplysninger, hvis disse ønskes.

Endnu skal jeg omtale et Spørgsmaal under samme Ministerium. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at jeg med nogen Opmærksomhed har omfattet alle de